

Дзеркало

Влада Втома

Честь за честь,
Це вже як козир
Моєї справи навіки віки.
Я достатньо вперта,
Рву мечі руками,
Щоб через тернові кущі втікти.
Я безпорадна
В людному кутку
З непарадбачувано хибними думками.
Я не за правду,
Вона солодка і терпка,
І простягається невпинними ривками.
Закривши очі
Не перестаю вбачати
Чорне, біле, й сіре.
Як колізей
Один раз і на смерть
Забити можна звіра.
Я не актор,
І не актриса.
Я перекидаю різні почуття.
Приколіста гра
Словами вправна
Керує сумнівом буття.